



Suomen Pankin luotonanto vuosina 1923—35. Alempi viiva: välitön, ylempi: koko luotonanto.

Vuoden päättyessä Pankin salkussa oli kotimaisia vekseleitä 669.1 miljoonaa markkaa, kuten jo on mainittu, kaikki suoraan diskontattuina. Vekselit muodostivat niin ollen 85.6 % Pankin kotimaisesta luotonannosta. Tämä suhde on pysynyt viime aikoina suunnilleen samansuuruisena. Vuoden

1934 päättyessä vekselit olivat 80.7 %, vuoden 1933 päättyessä 80.3 %, vuoden 1932 lopussa 82.3 % ja vuoden 1931 lopussa 82.8 % koko kotimaisesta luotonannosta.

Pankin suoraan diskonttaamista vekseleistä oli prosentteissa:

	31/12 1926	31/12 1927	31/12 1928	31/12 1929	31/12 1930	31/12 1931	31/12 1932	31/12 1933	31/12 1934	31/12 1935
vientiteollisuuden vekseleitä	46.12	53.86	55.82	59.07	63.02	64.41	65.47	78.53	87.98	85.31
kotimarkkinateollisuuden vekseleitä	14.66	15.77	16.99	14.77	13.12	16.15	16.44	10.18	4.14	4.96
kauppaliikkeiden vekseleitä	37.44	28.82	24.80	24.11	21.38	17.82	16.46	10.29	6.97	7.89
muita vekseleitä	1.78	1.55	2.39	2.05	2.48	1.62	1.63	1.00	0.91	1.84

Korkomäärät.

Toinen niistä Pankkivaltuusmiesten kertomuksessa vuodelta 1934 mainituista eri-

koisista ilmiöistä, jotka Suomen Pankin toiminnan piirissä kuvastavat yleisen taloudellisen aseman suotuisaa kehitystä, on, kuten on jo tullut mainituksi, korko-

kannan nopea aleneminen. Painuihan Pankin alin diskonttokorko kolmessa vuodessa, vuoden 1931 lokakuusta vuoden 1934 lopulle, vähempään kuin puoleen, nim. 9 prosentista 4 prosenttiin. Tämä kehitys on ainutlaatuinen Suomen Pankin historiassa. Alin diskonttokorko pysyi koko viime vuoden mainitussa 4 prosentissa, missä määrässä se oli viimeksi vuonna 1896 ja mitä alempana se ei ole ollut koko sinä aikana, jona maallamme on ollut oma raha ja jona Suomen Pankki siis on toiminut varsinaisena valtiopankkina.

Setelistö.

Luonnollisesti maan talouden yleisen tilan kehitys kuvastuu myös keskuspankin setelistössä siten, että lamakautena maksuvälineiden kysyntä vähenee ja talouselämän vilkastuessa niiden kysyntä jälleen kasvaa. Näin on käynyt myös Suomen Pankin setelistön. Koko pula-ajan alkupuolella Pankin setelistö osoitti verrattain voimakasta taipumusta vähentyä. Tässä suhteessa tapahtui käänne vuosina 1932 ja 1933 vaihteessa, jolloin setelistö oli vain

vähän päälle miljaardin. Tämän jälkeen setelistössä on ollut havaittavissa, vain silloin tällöin hiukan keskeytyvä, lisääntymis-suunta, mikä jatkui myös viime vuonna. Vuoden alussa setelistö oli 1,277.4 miljoonaa markkaa, pieneni ensin vähän, mutta kasvoi sitten tuntuvasti ja oli maaliskuun lopussa 1,441.5 miljoonaa markkaa. Tämän jälkeen sen määrä hiukan vaihteli, mutta pysyi kuitenkin koko ajan huomattavasti edellisen vuoden vastaavaa setelistöä suurempana, ja oli vuoden päättyessä 1,380.7 miljoonaa markkaa, s. o. 103.3 miljoonaa markkaa eli 8.1 % suurempi kuin vuoden alussa.

Joulukuun 31 päivästä 1932, jolloin setelistö saavutti alimman vuoden lopussa lasketun määränsä, se on lisääntynyt viime vuoden loppuun 295.4 miljoonalla markalla eli 27.2 %.

Seuraavasta yhdistelmästä näkyy, kuinka paljon Pankilla oli vuoden 1934 päättyessä ja viime vuoden kunkin neljänneksen lopussa niitä varoja, joita vastaan Pankki on oikeutettu antamaan seteleitä:

	31/12 1934 milj. mk	30/3 1935 milj. mk	29/6 1935 milj. mk	30/9 1935 milj. mk	31/12 1935 milj. mk
Kultakassa	322.5	322.5	323.6	460.8	472.0
Ulkom. kirjeenvaihtajat	1,328.0	1,317.2	1,333.7	1,259.4	1,266.9
Ulkom. krediitit	—	—	—	—	—
Ulkom. vekseleitä	117.1	105.4	86.0	81.4	80.4
Ulkom. obligatioita	—	—	—	—	—
Korkolippuja ja ulkom. seteleitä	2.0	1.0	1.2	1.2	1.7
Kotimaisia vekseleitä	542.9	750.5	749.0	649.7	669.1
Yhteensä	2,312.5	2,496.6	2,493.5	2,452.5	2,490.1

Katesuhde, joka kolmen edellisen vuoden aikana oli vahvistunut hyvin nopeassa tahdissa, pysyi viime vuonna suurin piirtein ennallaan. Ensijaisen setelikatteen (kultakassan ja ulkomaisten valuuttain) määrä oli vuoden 1931 lopussa 44.5 % ja vuoden 1934 lopussa 96.3 % vaadittaessa maksettavista sitoumuksista. Viimeksi mainitun ajankohdan katesuhdetta täytyi

pitää jo poikkeuksellisen vahvana ja sen muuttuminen oli odotettavissa, niin pian kuin vaadittaessa maksettavat sitoumukset alkaisivat tuntuvammin lisääntyä. Näin kävikin viime vuonna. Vaikka ensijaisen setelikatteen määrä lisääntyikin edelleen 88.4 miljoonaa markkaa, lisääntyivät vaadittaessa maksettavat sitoumukset vielä enemmän, nim. 363.5 miljoonaa markkaa,

ja mainittu katesuhde muodostui näin ollen vuoden lopussa 83.7 %:ksi. Sen sijaan ensisijaisen setelikatteen suhde vaadittaessa maksettavain sitoumusten tärkeimpään osaan, setelistöön, pysyi jokseenkin ennallaan. Ensisijainen setelikate oli vuoden 1934 päättyessä 129.2 % ja viime vuoden päättyessä 126.0 % setelistöstä.

Aikaisemmin on jo tullut mainituksi, että ensisijaisen setelikatteen lisääntyminen johtuu kokonaan kultakassan kasvusta. Jäljempänä esitetään tarkemmin vaadittaessa maksettavain sitoumusten muutokset.

Setelinanto-oikeus, vähennystä puuttuvan lisäkatteen vuoksi tekemättä, on v. 1935 vaihdellut 2,954.7 miljoonan markan (8/11) ja 2,757.7 miljoonan markan (23/2) välillä. Vastaava käyttämätön setelinanto-oikeus on vaihdellut 1,196.0 miljoonasta markasta (15/1) 842.8 miljoonaan markkaan (31/8). Nämä määrät olivat, edellinen 41.9 ja jälkimmäinen 29.3 % koko setelinanto-oikeudesta.

Seuraavassa on tarkemmin verrattu Pankin setelinanto-oikeutta ja sen käyttöä viime vuoden lopussa vastaavaan tilaan edellisen vuoden päättyessä.

Setelinanto-oikeus:

	31/12 1934 milj. mk	31/12 1935 milj. mk
Kultakassa ja ulkomaiset valuutat	1,650.5	1,738.9
Setelinanto-oikeus sen lisäksi	1,200.0	1,200.0
Setelinanto-oikeus	2,850.5	2,938.9

Käytetty määrä:

Liikkeessä olevat setelit .	1,277.4	1,380.7
Muut vaadittaessa maksettavat sitoumukset ..	370.3	622.7
Myönnettyistä kassakreditteistä nostamatta oleva määrä	66.7	74.5
Käytetty setelinanto-oikeus	1,714.4	2,077.9

Setelinantoreservi:

	31/12 1934 milj. mk	31/12 1935 milj. mk
Käytettävissä oleva	598.1	412.2
Toissijaisen katteen lisäntymisestä riippuva ..	538.0	448.8
Koko setelinantoreservi ..	1,136.1	861.0
Käytetty määrä ja reservi	2,850.5	2,938.9

Yhdistelmästä havaitaan, että kultakassan kasvu, ylittäen ulkomaisten valuuttojen määrän vähennyksen, on lisännyt jonkin verran setelinanto-oikeutta. Mutta liikkeessä olevan setelistön ja varsinkin muiden vaadittaessa maksettavain sitoumusten tuntuva lisäys on johtanut kuitenkin setelireservin pienenemiseen. Vähennys on 275.1 miljoonaa markkaa. Koko setelinantoreservi on kuitenkin edelleen suurempi kuin yleensä aikaisempina vuosina. Pankin lainanannon suppeudesta, ennen kaikkea rediskonttausten puuttumisesta johtuu, että setelinantoreservistä huomattava osa on toissijaisen katteen lisääntymisestä riippuvaa. Käytettävissä olevaa reserviä, mikä sekin melkoisesta vähentymisestä huolimatta on edelleen suurempi kuin useina aikaisempina vuosina, on pidettävä kuitenkin riittävänä.

Pankin suhde valtion.

Valtio ei ole vuoden aikana käyttänyt luottoa Suomen Pankissa. Myöskin ulkomaanrahan määräisten Suomen valtion obligatioiden tili on vuoden aikana pysynyt verraten muuttumattomana, lukuunottamatta tilinpäätöksessä tehtyjä kirjanpitemuutoksia.

Pankki on ollut vuoden aikana mukana valtion lainojen konverttauksissa.

Pankin tilinpäätös.

Edellä on jo tullut mainituksi useita kohtia, joissa Suomen Pankin asemassa on

viime vuoden aikana tapahtunut muutoksia. Seuraavassa tarkastellaan Pankin omaisuus- ja tulostasetta yksityiskohtaisemmin.

O m a i s u u s t a s e.

Eroavaisuudet Pankin viimevuotisen ja sitä edellisen omaisuustaseen välillä näkyvät seuraavasta yhdistelmästä:

	31/12 1934 milj. mk	31/12 1935 milj. mk
V a r a t:		
Kultakassa	322.5	472.0
Ulkomaisia kirjeenvaiht.	1,328.0	1,266.9
Ulkom. krediitti	—	—
Ulkomaisia vekseleitä ...	117.1	80.4
Korkolippuja ja ulkom. seteleitä	2.0	1.7
Kotimaisia vekseleitä ...	542.9	669.1
Hypoteekkilainoja	64.3	45.4
Kassakredittejä	65.3	67.4
Oblig. Suomen rahassa ..	84.7	190.7
Oblig. ulkomaan rahassa	273.1	223.2
Pankin kiinteistöt ja kalusto	12.0	12.0
Erinäisiä tilejä	164.9	348.9
Yhteensä	2,976.8	3,377.7

V e l a t:

Liikkeessä olevia seteleitä	1,277.4	1,380.7
Valtiovaraston pano- ja ottotili	162.3	161.7
Muiden pano- ja ottotili	181.1	401.7
Ulkom. krediitti	—	—
Postivekseleitä	9.8	12.2
Ulkom. kirjeenvaihtajia	11.0	24.3
Kantarahasto	1,000.0	1,000.0
Vararahasto	205.8	262.1
Pankin kiint. ja kalusto	12.0	12.0
Erinäisiä tilejä	6.1	22.8
Vuoden voitto	111.3	100.2
Yhteensä	2,976.8	3,377.7

Yhdistelmässä herättää ensimmäisenä huomiota kultakassan kasvu 149.5 miljoonalla markalla. Tämä johtuu siitä, että Pankki, kullon hinnan kesällä ollessa suhteellisen edullisen ja useiden valuuttojen aseman heikentyessä, katsoi parhaaksi ryhtyä sijoittamaan varoja kultaan. Kultakassa on edelleen kirjattu vuoden 1925 rahalain määräämään vanhaan pariteettiin.

Niinkuin jo aikaisemmin on tullut mainituksi, etupäässä runsaasta kullon ostosta johtui, että valuuttavarasto ei ole kasvanut, vaikka edullinen kauppatase sitä edellyttäisi, vaan päinvastoin jonkin verran vähentynyt.

Ulkomaiset vekselit, joita Pankin varoissa oli vuoden 1933 lopussa 371.0 miljoonaa markkaa ja jotka jo vuonna 1934 vähenivät hyvin huomattavasti, nimittäin 117.1 miljoonaan markkaan, ovat edelleenkin vähentyneet niin, että niitä viime vuoden lopussa oli vain 80.4 miljoonaa markkaa. Kun nämä vekselit ovat olleet suurimmaksi osaksi kotimaisten liikkeiden, merkitsee tämä tuntuva vähennys, sekin puolestaan, rahamarkkinain helpponemista.

Kotimaisten vekselien määrästä samoin kuin hypoteekkilainojen ja kassakreditteivienkin on jo aikaisemmin mainittu.

Obligatioiden määrät ovat vuoden kuluessa huomattavasti vaihdelleet, sillä lainoja on verrattain paljon konvertoitu. Vuoden lopputulokseksi jäi, että Suomen rahan määräisten obligatioiden summa oli kasvanut huomattavasti ja ulkomaanrahan määräisten jonkin verran vähentynyt. Obligatioiden kirjaamisessa on edelleen noudatettu aikaisemmin omaksuttuja varovaisia periaatteita.

Velkojen puolella herättää ensi sijassa huomiota, että muiden kuin valtiovaraston pano- ja ottotilit ovat melkoisesti kasvaneet. Se johtuu yksityispankkien runsaista kassavaroista.

Vararahastoon on viety puolet vuoden 1934 voitosta sekä toisesta puolesta Pankille jäänyt erä 675,428: 40.

Tulostase.

Seuraavasta yhdistelmästä näkyy, millaiseksi Pankin voitto- ja tappiotili on muodostunut kahtena viimeisenä vuonna:

Tulot:	V. 1934	V. 1935
	Smk	Smk
Korkoja kotimaisesta lainausliikkeestä	41,780,357: 11	38,433,604: 28
Korkoja ulkomaisilta kirjeenvaihtajilta ..	16,258,622: 30	13,634,394: 25
Korkoja obligatioista	39,002,044: 78	41,033,976: 11
Agio	22,540,665: 40	14,998,559: 83
Provisioita	4,750,094: 64	5,686,794: 25
	<hr/>	<hr/>
Smk	124,331,784: 23	113,787,328: 72

Menot:	V. 1934	V. 1935
	Smk	Smk
Palkkoja ja palkkioita	8,326,547: 80	8,371,879: 75
Eläkkeitä ja avustuksia	733,973: 30	778,194: 20
Pankkivaltuusmiesten palkkioita ja kuluja	155,180: 80	157,860: 80
Setelien valmistus	1,653,477: 15	1,983,437: 40
Erinäisiä kuluja	2,093,703: 56	2,250,067: 33
Obligatioiden ja osakkeiden tiliarvoa alennettu	—	—
Kaluston tiliarvoa alennettu	18,044: 85	56,957: —
Pankin voitto	111,350,856: 77	100,188,932: 24
	<hr/>	<hr/>
Smk	124,331,784: 23	113,787,328: 72

Tulostaseen tulopuolta tarkasteltaessa on otettava huomioon, että Pankille tuloa muodostavat tekijät ovat kuluneen vuoden aikana yleensä vaikuttaneet tuloja vähentävään suuntaan. Pankin myöntämän luoton määrä on ollut keskimäärin 2 % pienempi kuin vuonna 1934. Alin diskontto, jonka keskimäärä vuonna 1934 oli 4.46 %, oli koko viime vuoden 4 %. Obligatioiden korot ovat olleet alenemassa. Ulkomaisia lyhytaikaisia luottoja, joita aikaisemmin pankkien takuulla käytettiin huomattavat määrät, ei viime vuonna esiintynyt siinä määrin, että niistä saaduilla provisiotuloilla olisi ollut mitään merkitystä. Ulkomaisiin pankkeihin sijoitetuista valuutoista saadaan vain alhaisia korkoja.

Nämä seikat kuvastuvat Pankin tulo-taloudessa. Erittäin huomattava on ollut kotimaisesta lainausliikkeestä saatujen korkotulojen väheneminen 88.3 miljoonasta markasta vuonna 1932 38.4 miljoonaan markkaan viime vuonna. Pankin kokonaistulot vähenivät viime vuonna 10.5 miljoonaa markkaa eli 8 % edelliseen vuoteen verraten.

Menojen puolella havaittava eläkkeiden summan lisääntyminen johtuu uusista eläkkeistä. Setelien valmistuskustannusten vaihtelut luonnollisestikin aiheutuvat uusien setelien tarpeen vaihteluista sekä setelipainon muista tuloista ja menoista.

Mainittavia uudisrakennuksia ei Pankilla kuluneena vuonna ole ollut eikä

kiinteistöpoistojen tekoon ole ollut aihetta. Pienemmät korjauskustannukset on viety tavanmukaisesti kiinteistöjen menoihin. Mitä on käytetty kaluston hankintaan, on nytkin kokonaan poistettu.

Pankin puhdas voitto muodostui viime vuodelta noin 11 miljoonaa markkaa pienemmäksi kuin vuodelta 1934.

Voitto oli:

V. 1924	65.4	miljoonaa	markkaa
„ 1925	82.7	„	„
„ 1926	107.1	„	„
„ 1927	116.7	„	„
„ 1928	144.0	„	„
„ 1929	150.7	„	„
„ 1930	130.6	„	„
„ 1931	110.7	„	„

V. 1932	115.2	miljoonaa	markkaa
„ 1933	112.4	„	„
„ 1934	111.3	„	„
„ 1935	100,188,932	markkaa	25 penniä.

Vuoden 1935 voitosta on puolet eli 50,094,466 markkaa 12 penniä siirretty vararahastoon. Toisesta puolesta menee valtion tämänvuotisen tulo- ja menoarvion mukaan 50,000,000 markkaa valtiolle. Sen jälkeen jää kuluneen vuoden voitosta Pankille käyttämättömiä voittovaroja 94,466 markkaa 12 penniä. Pankkivaltuusmiehet ehdottavat, että

nämä voittovarot, 94,466 markkaa 12 penniä, siirretään Pankin vararahastoon.

Pankkivaltuusmiesten käsittelemiä asioita.

Setelien lunastus.

Suomen Pankin ohjesäännön nojalla, sellaisena, miksi se on lokakuun 30 päivänä 1931 annetulla lailla muutettu, Pankki on jo useamman kerran uudistetulla asetuksella oikeutettu poikkeamaan mainitun ohjesäännön 8 §:n 1 momentin säännöksistä setelien lunastukseen nähden. Kun asetuksen voimassaoloaika vuoden 1935 lopulla alkoi mennä umpeen, Pankin johtokunta, katsoen ettei vielääkään ollut mahdollisuutta palata kultaan sidottuun rahakantaan, teki aloitteen asetuksen voimassaoloajan pidentämiseksi. Yhtyen johtokunnan mielipiteeseen pankkivaltuusmiehet pyysivät Valtioneuvostolta, että Suomen Pankki asetuksella oikeutettaisiin 1936 vuoden loppuun saakka edelleen poikkeamaan ohjesäännön 8 §:n 1 momentin määräyksistä.

Tämä oikeus Pankille myönnettiin.

Eläkkeet.

Kuluneen vuoden aikana pankkivaltuusmiehet ovat myöntäneet viisi eläkettä, yhteensä 94,000 markkaa vuodessa.

Arvottomain saatavain poistot.

Kokonaan arvottomana on tileistä poistettu eräs aikaisemmin epävarmoihin siirretty vuodelta 1914 peräisin olevan saatavan jäännöskorko Smk. 7,868:68.

Pankin Turun konttorissa tuli vuoden kuluessa ilmi kavallus, jonka määrä todettiin 208,790 markaksi 10 penniksi. Kaval-

luksen johdosta toimitettiin kaikissa konttoreissa erikoistarkastus havaitsematta muualla aihetta muistutuksiin. Kavallettu määrä on poistettu tileistä.

Tilintarkastus.

Vuoden 1934 valtiopäivillä valitut tilintarkastajat, toimittaja Artturi Aalto, kunnallisneuvos Aleksanteri Fränti, toimittaja Kaarlo Harvala, maanviljelijä Kaapro Huittinen ja maanviljelijä August Kuisisto toimittivat viime vuoden helmikuun 18 päivästä maaliskuun 4 päivään Pankin vuoden 1934 tilien tarkastuksen. Tilintarkastajain lausunnon mukaisesti ja Pankin ohjesäännön tätä koskevain säännösten nojalla pankkivaltuusmiehet ovat myöntäneet johtokunnalle vastuuvapauden Pankin hallinnosta vuodelta 1934.

Lainausliikkeen ja valuuttakaupan tarkastus.

Pankkivaltuusmiehet ovat vuoden aikana kuusi kertaa toimittaneet Pankin lainausliikkeen ja muitten sijoitusten sekä valuuttakaupan tarkastuksen, nimittäin seuraavina aikoina: maaliskuun 6, huhtikuun 30, syyskuun 11, lokakuun 3, sekä joulukuun 3 ja 30 päivänä.

Inventtaukset ja haarakonttorien tarkastus.

a) Pääkonttorissa.

Johtosääntönsä 6 §:n mukaisesti pankkivaltuusmiehet ovat toimittaneet pääkontto-

rin kassaholvien ja rahastojen sekä lainaja vakuuskirjain ynnä panttien ja talletusten inventtauksen. Inventtauksessa ei ole havaittu aihetta muistutuksiin.

b) Haarakonttoreissa.

Pankkivaltuusmiehet ovat valvoneet, että konttorien valvojat ovat inventanneet haarakonttorien käsikassat ja holvit kerran kuukaudessa sekä vekselit, velkakirjat ja pantit vähintään kolmasti vuodessa.

Sitäpaitsi on vuoden varrella kaikki haarakonttorit tarkastettu.

Pankin historia.

Sen johdosta, että Pankki kuluvan vuoden lopussa täyttää 125 vuotta, pankkivaltuusmiehet ovat ryhtyneet toimenpiteisiin Pankin historian kirjoittamiseksi vuosilta 1912—1936, mikä historia siis muodostaa jatkon aikaisemmin julkaistulle 100-vuotishistorialle.

Pankkivaltuusmiesten valvonnan alaiset rahastot.

Pankkivaltuusmiehet ovat lähettäneet Pankkivaliokunnalle jäljennökset Längmanin ja Rosenbergin rahastojen sekä myös Elis Holmin hätäapurahaston tileistä vuodelta 1935. Niinikään pankkivaltuusmiehet lähettivät Pankkivaliokunnalle jäljennöksen 1893 vuoden hätäapurahaston tileistä vuodelta 1934.

Saadakseen 1893 vuoden hätäapurahaston hoidon yksinkertaisemmaksi ja muiden Suomen Pankin hoidossa olevien rahastojen kanssa yhdenmukaiseksi pankkivaltuusmiehet ovat, sen jälkeen kun sanotun rahaston hoitokomitean jäsenet olivat jättäneet paikkansa pankkivaltuusmiesten täytettäviksi, valinneet hoitokomiteaan uudet jäsenet Pankin johtokunnan keskuudesta.

Haarakonttorien valvojat.

Vuodeksi 1936 pankkivaltuusmiehet ovat johtokunnan esityksestä määränneet Pankin

haarakonttorien valvojiksi ja näiden varamiehiksi seuraavat henkilöt:

Turun konttori: valvojat kunnallisneuvos Ernst Petter Johan Thomé ja kauppat. kand. Valde Vainio sekä varamiehet johtaja Juho Heikki Kurkela ja kauppias Johan Henrik Fredriksson.

Porin konttori: valvojat johtaja Johan Odert Rosengren ja johtaja Toivo Rintala sekä varamiehet apteekkari, fil.maisteri Fredric Victor Finnberg ja kauppias Juho Antti Airio.

Vaasan konttori: valvojat pormestari Ivar Wilhelm Hasselblatt ja johtaja Lauri Aleksander Niinioja sekä varamiehet konsuli Johan Alfred Viklund ja johtaja Juho Viljam Waahtoniemi.

Oulun konttori: valvojat toimitusjohtaja Otto Alfons Karhi ja oikeuspormestari Karl Torsten Reinilä sekä varamiehet johtaja J. K. Korkeakivi ja toimitusjohtaja A. Toivonen.

Kuopion konttori: valvojat maanmittausinsinööri Pekka Juho Rinkinen ja kunnallisneuvos Bruno Ilmoniemi sekä varamiehet varatuomari Gunnar Valdemar Hellén ja toimitusjohtaja Pekka Karttunen.

Joensuun konttori: valvojat filosofianmaisteri Yrjö A. Kankaanrinta ja agronomi Väinö Muukkonen sekä varamiehet filosofianmaisteri Taavi Kauhanen ja varatuomari Mauno Moilanen.

Sortavalan konttori: valvojat apteekkari Sven Holsti ja toimitusjohtaja Lasse Johansson sekä varamiehet johtaja Robert Valentin Niskanen ja kirkkoherra Oskari Fredrikki Kanervo.

Vuipurin konttori: valvojat johtaja Ernst Hämäläinen ja toimitusjohtaja Hannes Neuvonen sekä varamiehet johtaja Kusti Soininen ja insinööri Erkki Koivulehto.

Mikkelin konttori: valvojat kihlakunnantuomari Erkki Veikko Kuokkanen ja kunnallisneuvos Otto Kinnunen sekä varamiehet toimitusjohtaja Valter Pulkkinen ja toimitusjohtaja Asko Savolainen.

Tampereen konttori: valvojat oikeusneuvosmies Kaarlo Haljala ja toimitusjohtaja Mikko Petter Lampén sekä varamiehet kaupunginjohtaja Kaarlo Nordlund ja insinööri Erkki Niklas Salminen.

Hämeenlinnan konttori: valvojat kauppaneuvos Anders Gustaf Skogster ja kauppias Johan Verner Fredriksson sekä varamiehet tehtailijat Kaarlo Edvard Kauppinen ja oikeusneuvosmies Yrjö Jokiranta.

Jyväskylän konttori: valvojat johtaja Kaarlo Wilhelm Laitila ja apteekkari Eugen Mansnerus sekä varamiehet lehtori Herman Hämäläinen ja pormestari Matti Soini.

Kotkan konttori: valvojat kauppias Emil Saxell ja toimitusjohtaja Veikko A. Cajander sekä varamiehet johtaja H. L. Wennerstrand ja kaupunginvouti Niilo Silenius.

Pankkivaltuusmiehet ja tilintarkastajat.

Pankkivaltuuston kokoonpanossa ei ole tapahtunut mitään muutoksia sen jälkeen kun Eduskunnan valitsijamiehet lokakuun 25 päivänä 1933 valitsivat pankkivaltuusmiehiksi seuraavat henkilöt:

toimitusjohtaja *Väinö Tanner*,
filosofianmaisteri *Jalo Lahdensuo*,
filosofiantohtori *Johan Helo*,

maanviljelijä *Vihtori Vesterinen*,
pääjohtaja *Hannes Ryömä*,
diploomi-insinööri *Erik von Frenckell*,
päätoimittaja *Eino Kilpi*,
kunnallisneuvos *Juhani Leppälä*,
kunnallisneuvos *Taave Junnila*.

Näistä kolme ensiksi mainittua muodostavat suppeamman pankkivaltuuston. Puheenjohtajana on toiminut allekirjoittanut Tanner ja varapuheenjohtajana allekirjoittanut Lahdensuo.

Pankin tilintarkastajiksi vuoden 1935 tilejä tarkastamaan Eduskunnan valitsijamiehet valitsivat seuraavat henkilöt:

toimittaja *Kaarlo Harvala*, hänen varamiehensä toimitsija *August Valta*,

maanviljelijä *Kaapro Huittinen*, hänen varamiehensä maanviljelijä *Kalle Aukusti Lohi*,

maanviljelijä *August Kuusisto*, hänen varamiehensä myymälänhoitaja *Onni Hiltunen*,

kunnallisneuvos *Aleksanteri Fränti*, hänen varamiehensä taloudenhoitaja *Paavo Saarinen*, sekä

sanomalehdentoimittaja *Artturi Aalto*, hänen varamiehensä pienviljelijä *Matti Lepistö*.

Helsingissä helmikuun 22 p. 1936.

VÄINÖ TANNER.

Jalo Lahdensuo.
Erik v. Frenckell.

Johan Helo.
Eino Kilpi.

Hannes Ryömä.
Juhani Leppälä.

K. N. Rauhala.